

Αριθμός 82

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979
ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1980)

Κανονισμοί γεγόμενοι υπό του Συμβουλίου Βελτιώσεως
Ἀγίου Δομετίου τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Ἀγ. Δομετίου τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοίκεσις καὶ Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ὧδε τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θ' ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοίκεσις καὶ Βελτίωσις) (Τροποποιητικοί). Κανονισμοὶ Ἀγ. Δομετίου τοῦ 1982 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοίκεσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμῶν Ἀγ. Δομετίου 1951 ἕως 1981 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοί») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοίκεσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμοὶ Ἀγ. Δομετίου 1951 ἕως 1982.

Ἐπίσημος	
Ἐφημερίς,	
Παράρτημα	
Τρίτον:	
27. 6.51	
4.11.54	
13. 9.56	
18.10.66	
29.12.66	
26. 7.68	
30.12.71	
16. 3.73	
21. 2.75	
14. 3.75	
18. 4.75	
27. 2.76	
21. 5.76	
31. 3.77	
29.10.77	
24.11.78	
23. 2.79	
30. 5.80	
24.10.80	
29. 5.81.	

2. Ὁ Κανονισμὸς 205 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) καὶ (7) τοῦ ὑφισταμένου Κανονισμοῦ 205 ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1) :

«(2) Ἐὰν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτίνας ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ καταλείπῃ χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη παραμένει ἀνύπανδρος, μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ 10/60 (δέκα ἐξηκοστὰ) τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα.

(3) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ :

(α) Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἑκάστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ 1/5 τῆς ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως·

- (β) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δέν καταλείπει χήραν ή δέν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (γ) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα καί χήραν εις την όποιαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) καί ή χήρα ακόλουθως αποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ήμερομηνίας του θανάτου της χήρας έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

Νοείται ότι :

- (ι) Σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα τών τριών τέκνα·
- (ιι) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τó τέκνον νυμφευθῇ·
- (ιιι) τó Συμβούλιον δύναται νά διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τó όποιον καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιοϋτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς καί καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίξη τά προς τó ζῆν. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' άποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ίκανοποιηθῇ δι' ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τó έν λόγω τέκνον νά κερδίξη τά προς τó ζῆν.

(4) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειοϋνται κατά ποσόν ίσον προς τó έν τρίτον του έτησίου ποσοϋ του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού όμοϋ μετά του έτησίου παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν έν οϋδεμιᾷ περιπτώσει ύπερβαίνουσι τās κατά την ήμέραν του θανάτου έτησίας συνταξίμους απολαθās του υπαλλήλου.

(6) Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ή λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον τó όποιον είναι κάτω της ήλικίας τών δεκαέξ έτών ή τó όποιον είναι άνω της ήλικίας ταύτης αλλά κάτω της ήλικίας τών δεκαεινέα έτών καί φοιτᾷ εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή έξασκεῖται ύφ' οίουδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε έπιτήδευμα, έπάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε νά άπαιτῆται παρ' αυτού νά άφιερᾷ εις την φοίτησιν ή έξάσκησιν τó σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δέ—

(α) Τέκνον γεννηθέν μετά τόν θάνατον του γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προανεφέρθη.

(7) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ὠφέλημα δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 χορηγητέον φιλοδώρημα εἶναι συνολικῶς μικρότερον τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.»

3. Ὁ Κανονισμὸς 207 τῶν βασικῶν κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«Κανονισμὸς 207 :

“Ὅταν ὑπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν καὶ μὴ ὑπηρετῶν ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ ἐπὶ συμβάσει ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸν ἐτήσιον μισθὸν αὐτοῦ ἢ τὸ ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα εἰς τὸ ὅποιον τυχόν θὰ ἐδικαιούτο, ἐὰν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα σημαίνει τὸ φιλοδώρημα τὸ ὅποιον θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν ὑπάλληλον δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 206 ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ εἶχεν ἀφυπηρετήσῃ ὑπὸ τὰς περιστάσεις τὰς περιγραφομένας εἰς τὴν παράγραφον (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ εἶχεν ἀσκήσῃ ἐκλογὴν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 206 ὅπως λάθῃ ἡλαττωμένην σύνταξιν καὶ φιλοδώρημα.»

4. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 207 τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν ἀριθμοῦμένων ὡς 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η καὶ 207Θ :

«Κανονισμὸς 207Α :

(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, ἐπὶ τῷ θανάτῳ συνταξίμου ὑπαλλήλου ἢ ἄρρενος συνταξιούχου εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται αἱ πρόνοιαι τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ τὴν ὀνηρεσίαν αὐτοῦ—

(α) “Ὅταν καταλείπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς ‘σύνταξις χήρας’)· καὶ

(β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ’ οἷονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξιν πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς ‘σύνταξις τέκνων’) :

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ’ ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ’ ὅτου ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

(2) Σύνταξις δέν χορηγείται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκτός ἑάν :

- (α) Ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος ἢ
- (β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι) ἢ
- (γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ ἑάν εἶχε τότε ἀφυπηρετήσῃ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ 209Α θὰ ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.».

«Κανονισμὸς 207B :

(1) Σύνταξις χήρας δέν χορηγείται ἑάν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός ἢ ἑάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθη ἑάν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθῃ ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.».

«Κανονισμὸς 207Γ :

(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) Ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἐπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν:

Νοεῖται ὅτι ἑάν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ 207Ζ. Ἐάν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορὰ μετὰ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 209 καὶ 209Α καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσι ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρετήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν

καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ήμερομηνίαν του θανάτου του, εξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Ἡ ἐλάχιστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πεντήκοντα δύο λίραι ἐτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἑξ ἑξ ἑτάρας ἐτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὅποια λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.»

«Κανονισμός 207Δ:

(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (7).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) Τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' οὔτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' οὔτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) Ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετόν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἶον· δῆποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(7) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτο ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (6) τοῦ Κανονισμοῦ 205.»

«Κανονισμός 207Ε:

(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οίουδήποτε υπαλλήλου αλλά—

- (α) Τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμῆμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ἢ ἐὰν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ διατάξεις.»

«Κανονισμός 207ΣΤ':

(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενας ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ»):

- (α) Πᾶς ἄρρην υπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος υπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἄσκει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ υπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· καὶ
- (β) πᾶς ἄρρην υπάλληλος ἐν τῇ υπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἑκάστοτε ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων—

- (α) Ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διετελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας μέχρις οὗτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἷονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις οὗτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.
- (3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πληραιοτέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλς.
- (4) Ἐάν εἰσφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἡλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἀνευ μισθοῦ ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστὸν.
- (5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐάν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἀνευ μισθοῦ εἰσφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς του τὸ πᾶν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαθῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.».

«Κανονισμὸς 207Ζ:

(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐάν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἷονδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπασι, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὥς ἡ ἀρχικὴ εἰσφορά) εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπασι ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὥς ἡ τελικὴ εἰσφορά).

(4) Ἐάν οἰοσδήποτε ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμερομηνίας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς παραγράφου (1), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολόν τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 δυνάμενου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυνάμεν νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύνανται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' οὗ καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου οἷαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐν οἰαδήποτε ἐιδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμέναι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογή γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) ἐκλογή.»

«Κανονισμός 207Η:

(1) Ἐάν —

(α) Εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ, ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ

(β) εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως καταβάλλοντος περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ αἰ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἀγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσάκις οἰαيدήποτε εἰσφοραὶ δέον νά ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὐταὶ μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκαστοτε καθορίσει.».

«Κανονισμός 207Θ:

Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν, οἱ Κανονισμοὶ 207Α ἕως 207Η ἐφαρμόζονται—

(α) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος:

Νοεῖται ὅτι πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νά ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207ΣΤ, 207Ζ καὶ 207Η τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(β) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.».

5. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 209 τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ ἀριθμοῦ μένου ὡς 209Α.

«Κανονισμός 209Α—

Εἰς ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ἀφυπηρετεῖ ἔνεκεν ἀδυναμίας ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσεν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν εἰς συντάξιμον θέσιν δυνατόν νά χορηγῇται ἡ αὐτὴ σύνταξις ἢ ὅποια θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν ἐάν συνεπλήρωνεν εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν.».

6. Ὁ Κανονισμός 215 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εἰς τὴν προσήκουσαν ἀλφαθητικὴν τάξιν, τῶν ἀκολουθῶν ὀρισμῶν:

«ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία» σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν παρόντων τροποποιητικῶν Κανονισμῶν·

«ὑπηρεσία ἄνευ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ ὡς ὀρίζονται ἐν ταῖς παραγράφοις (1) ἕως (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207Ζ δὲν καταβάλλονται·

«ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφοις (1) καὶ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 207ΣΤ ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφοις (1), (2), (3), (4) καὶ (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207Ζ.

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 99/59/4.)

